יום ה', כ"ה ב תשס"ד (18 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחרי מספר תקריות בהן הותקף בגלל היותו יהודי, החליט סם (Sam) צייטלין, חבר נבחרת רוכבי האופניים האמריקאית, לעזוב את ארץ מולדתו ולעלות ארצה. רכיבת אופניים היתה בשבילו לא תחביב אלא כל חייו. הוא ניצח בכל מירוץ שהוא התחרה בו, ובגלל זה 'זכה' ליחס עוין מהמתחרים האחרים ואוהדיהם. לא התאים להם שבחור יהודי יהיה במקום הראשון כל-כך... ועל-אף שלא הקפיד על שמירת מצוות, בהגעתו ארצה סם כבר הרגיש בבית. שמו קדם אותו כיוון שהוא השתתף קודם לכן גם כאן במשחקי **המכביה** ב- 1965 וזכה במקום ראשון. הוא מיד הצטרף ליחידת רכיבת אופניים ב"הפועל-תל אביב" ונתי, המנכ"ל, גייס את סם להיות מאמן הקבוצה, בציפיה שהדבר יעלה את הקבוצה לרמה עולמית. סם עצמו האמין שהוא יוכל להביא נבחרת ישראלית ברכיבת אופניים לאולימפיאדה העולמית הבאה.

ערב אחד, אחרי יום אימון מייגע, הלך סם לכותל המערבי. זה היה ביקורו הראשון. הוא לא ידע מה זה, רק שאנשים מתפללים שם. הוא ניגש לאבני הכותל, נישק אותן ומלמל את תפילת "שמע ישראל" שהוא זכר מימי נעוריו ב'חדר' בברוקלין. אח"כ הוא העיף מבט אל היהודים האחרים שם, הממשיכים זמן ארוך בתפילתם ושאל את עצמו, מה הם עושים? מה הם יודעים שאני אינני יודע? הוא ניגש לצמד בחורים בכיכר שם, והחל שואל אותם כל מיני שאלות. הם הבחינו שעומד בפניהם אדם שמחפש את עצמו והכירו לו את חברם, ר' גרשון ויינברגר. בעל מידות טובות ומכניס אורחים מופלג ר' גרשון התידד עם סם והם התחילו ללמוד יחד. שמעון (סם התחיל להשתמש בשמו היהודי) היה לבן-בית אצל משפ' ויינברגר, ויום אחד ר' גרשון הציע לו שיירשם בישיבה חדשה בבני-ברק, שעומד בראשה חבר טוב שלו, ר' נח ויינברג. הוא הבטיח לשמעון שהוא יזכה שם ליחס אישי, והוא בוודאי יעלה בלימודיו. היה זה תחילתה של ישיבת "אש התורה".

בנוסף להזדמנות ללמוד שם, שמעון קיבל בברכה את ההצעה לעבור לבני-ברק בגלל רכיבת האופניים שלו. איזור בני-ברק השטוח לעומת גבעות ירושלים – אין מה להשוות. הוא השתתף בלימודי סדר בוקר, ובאחר הצהריים היה יוצא לכבישי החוף לכמה שעות טובות באופניים, כל הזמן עם מוקד מאוויו – האולימפיאדה הבאה. אמנם שמעון ניסה להדביק את אהבתו לחיי תורה ומצוות לחבריו ב"קלאב", אך הצעותיו נפלו על אזניים אטומות.

עם מועד האולימפיאדה הולך וקרב, החליטה הסתדרות הספורט הישראלית לערוך את התחרות לבחור באנשי הנבחרת שתייצג את המדינה ביום ... **שבת**! שמעון נדהם! כמה שהוא הפציר בהם לשנות את החלטתם, הם סירבו לעשות כן. שמעון ידע את רמת הרוכבים במדינות האחרות, והסביר שאנחנו לא נוכל להתחרות בהם, אלא אם כן הוא, שמעון, יהיה בקבוצה. התשובה? "לא משנים מדיניות, אפילו לא בשבילך."

שמעון נמצא בפרשת דרכים, ברגע של אמת. אלפי שעות הוא השקיע באימונים, אלפי שעות ברכיבה בכל מיני תנאים, בהרמת משקולות, בהתעמלות בלתי-פוסקת. ועכשיו, מה יעשה? אך לא פחות חשובה לו היתה השבת, ולבסוף חיי נצח של יהודי שומר שבת

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 17[28]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 18[27]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ה ב תשס"ד (18 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הכריעו את התהילה הרגעית שהוא יוכל לקבל בזכיה במדליית הזהב בעולם הספורט. לאולימפיאדה זו, ישראל שלחה קבוצות להתחרות בתחומים אחרים, אך הבינו שהרוכבים האחרים בארץ אינם עומדים ברמה האולימפית, ולא נשלחה קבוצת רוכבי אופניים.
["Echoes of the Maggid"]

שנה זו היתה 1972.
המקום: מינכן, גרמניה.
11 ספורטאים ישראלים נרצחו בידי רוצחים ערבים.
שמעון לא היה איתם.
****

כולנו ידענו מה כן קרה במינכן באותה אולימפיאדה.
עד שקראתי סיפור זה, לא ידעתי מה לא קרה שם...
בפתיחה לפרשתנו השבת, "**ויקהל-פקודי**", הפרשה הכפולה המסיימת את ספר '**שמות**', שוב מזהיר הקב"ה למשה: **"ששת ימים תיעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש, שבת שבתון לה'..."** [שמות ל"ה 2] מכאן למדים אנו שאפילו עבודת קודש כמו בניית המשכן אינה דוחה את השבת. יתרה מזו, כל 39 אבות המלאכה האסורות לעשות בשבת – מקורן בפעילויות השונות הקשורות במלאכת המשכן.
"אולם אם יוסר השלט מעל העסק, הרי מעיד הדבר כמאה עדים שבעל העסק העתיק משכנו למקום אחר, ונטש מקום זה לחלוטין. כך הוא הדבר בעניין השבת. אות היא בין בורא העולם ובינינו: **"...כי ששת ימים עשה ה' את השמיים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינָפש".**[שמות ל"א 17]" {מהדף של יום ה' שעבר, י"ח באדר}

אחד הדברים שנוכל לעשות כדי לעודד שמירת שבת בציבור הוא להחרים חנויות שהן מוכרות את סחורתן בשבת, וכן לקנות בחנויות שעומדות בדעתן להישאר סגורות בשבת. דבר זה כולל תחנות דלק. שמעתי פעם בשידור רדיו אדם שהתקשר לדבר על שבת. הוא הציג את עצמו כ"ממש לא שומר שבת", ואינו מוכן שמישהו יגיד לו מה לא לעשות ומה כן לעשות בשבת. אך, הוא הוסיף, **משום כך**, הוא מקפיד לתדלק את מכוניתו דווקא ביום ששי, כדי לא להכריח מישהו אחר לעבוד בשבילו בשבת.
"אשרי העם שככה לו..."
שבתשלום!

=השבת אנו מברכים את חודש ניסן; ראש חודש יהיה ביום ג' הקרוב.=

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 17[28]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 18[27]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.